

**PREZES URZĘDU
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W POZNANIU**

61-851 Poznań, ul. Zielona 8
Tel. (0-61) 852-15-17, Tel/Fax (0-61) 852-77-50, Tel. (0-61) 851-86-41
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 23 października 2001r.

RPZ-536 – W/5/01/MK

DECYZJA nr RPZ 23/2001

Na podstawie art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odmawiam wszczęcia postępowania antymonopolowego, w sprawie zarzutu różnicowania przez Telekomunikację Polską S.A. warunków przyłączenia do sieci, polegających na wybiórczym stosowaniu preferencyjnych warunków przyłączania byłych abonentów jednostki wojskowej w Biedrusku.

Uzasadnienie

Powiatowy Rzecznik Konsumentów z Poznania, skierował do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismo w sprawie stosowania, przez TP S.A. zróżnicowanych opłat za przyłączenie do sieci byłych abonentów jednostki wojskowej w Biedrusku

Z materiałów przekazanych przez Rzecznika wynika, iż pod koniec 2000r. TP S.A. przyłączała w Biedrusku byłych abonentów central wojskowych. Do grudnia 2000r. opłata przyłączeniowa pobierana była zgodnie z obowiązującym cennikiem krajowych usług telekomunikacyjnych. Abonenci podłączani później podpisywali umowy na preferencyjnych warunkach. Takie zróżnicowanie opłat - 561, 20 zł za podłączenia dokonane do grudnia i 1,22 zł za przyłączenie po tym okresie, zrodziło niezadowolenie kilku mieszkańców Biedruska. Nie zważając na atrakcyjniejszą w tym okresie ofertę Netii Telekom Telemedia S.A., zawarli oni w sierpniu 2000r. umowę z TP S.A. Zdaniem tej grupy stworzone później przez TP S.A., korzystniejsze warunki umowy powinny znaleźć zastosowanie również w stosunku do nich. TP S.A. jednoznacznie odmówiła objęcia preferencyjnymi zasadami przyłączenia abonentów, którzy podpisali indywidualne umowy przed podjęciem decyzji o ustanowieniu szczególnych zasad przejścia byłych abonentów jednostek wojskowych.

Analizując materiały przekazane przez Powiatowego Rzecznika Konsumentów, Urząd postanowił wnikliwiej zbadać tę sprawę.

W dniu 19 lipca 2001r. wszczęto z urzędu postępowanie wyjaśniające. Celem postępowania było wstępne ustalenie czy nastąpiło naruszenie przepisów ww. ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego Urząd dokonał następujących ustaleń.

W związku z reorganizacją Wojskowych Garnizonowych Węzłów Łączności, zaistniała konieczność przełączenia abonentów, posiadających telefony podłączone do central wojskowych, do operatorów świadczących usługi telekomunikacyjne.

Decyzją Zarządu TP S.A. z dnia 23 stycznia 2001r., (z mocą obowiązywania od 1 stycznia 2001r.), w sprawie zasad przejścia przez TP S.A. abonentów jednostek wojskowych, TP S.A. ustanowiła opłatę za przyłączenie do sieci w wysokości 1,22 zł. Na podstawie decyzji Dyrektora Regionu Pionu Klientów za opłatą 1,22 zł przejściu zostali także abonenci central wojskowych, którzy przeszli do TP S.A. od 1 grudnia 2000r. Do czasu podjęcia wspomnianych decyzji, opłata przyłączeniowa, zgodnie z cennikiem krajowych usług telekomunikacyjnych TP S.A., wynosiła 561,20 zł.

Na podstawie stosownych umów zawieranych przez TP S.A. z jednostkami wojskowymi, przejęto, m.in. część abonentów GWŁ z obszaru Telekomunikacji w Gorzowie, Koninie, Lesznie, Pile, Zielonej Górze.

Umowę o przekazanie abonentów, TP S.A. podpisała również z Dowódcą Jednostki Wojskowej 1549, w Biedrusku. Zgodnie z treścią umowy jednostka wojskowa przekazała TP S.A., określonych w załączniku do umowy, abonentów wyrażających zgodę na przejście ich przez TP S.A. Spółka natomiast zobowiązała się do zawarcia z każdym przejmowanym abonentem umowy o świadczenie telefonicznych usług powszechnych za opłatą 1,22 zł, zapewnienia ciągłości świadczenia usług, zapewnienia nie pogorszenia jakości i warunków świadczonych usług.

W świetle przepisów art. 8 ust. 2 pkt 3 cytowanej wcześniej ustawy, nadużywanie pozycji dominującej przez stosowanie w podobnych umowach z osobami trzecimi niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji, jest zakazane.

Analizując omawiany stan faktyczny przez pryzmat wspomnianego przepisu, należy po pierwsze zaznaczyć, iż w tej konkretnej sprawie mamy do czynienia z dwoma, różnymi sytuacjami. Umowy podpisywane przed 2001r. były umowami zawieranymi indywidualnie na wniosek osoby zainteresowanej. Natomiast umowy abonenckie podpisane od grudnia 2000r. są formalnym wyrazem wykonania umowy zawartej przez TP S.A. z jednostką wojskową w Biedrusku. Chociaż przedmiotem obu rodzajów umów jest świadczenie usług telekomunikacyjnych, nie są to jednak umowy podobne. Inna jest podstawa, w innej roli występuje abonent. Odmienne warunki umów dotyczą zatem różnych stosunków prawnych. W takiej sytuacji zarzut różnicowania nie może być postawiony.

Ponadto treść przytoczonego artykułu silniej niż jego wersja w poprzednio obowiązującej ustawie, akcentuje, iż konsekwencje różnicowania warunków umów powinny mieć negatywny wpływ na rozwój konkurencji. Przepisem tym objęto więc okoliczność nadużywania pozycji w stosunkach z przedsiębiorcami. Takiego zarzutu nie sformułowano jednak w pismach mieszkańców Biedruska. Podnoszono raczej wewnętrzną solidarność i niepodzielność środowiska wojskowego. Pewna jednak grupa postanowiła z wyprzedzeniem nawiązać stosunki umowne z TP S. A., przed zbiorowym przeniesieniem praw i obowiązków ciążących na jednostce wojskowej (przejętych zostało 579 abonentów). W kontekście powyższego, reprezentowany przez niezadowoloną część abonentów TP S.A. pogląd o wprowadzaniu podziałów wśród mieszkańców Biedruska, wydaje się niejasny.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia, decyzja o odmowie wszczęcia postępowania w trybie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest w pełni uzasadniona.

Niezależnie od powyższego, zachowanie spółki zbadano w jeszcze jednym aspekcie. Rozważano, czy kwestionowane działania wypełniają znamiona praktyki antykonkurencyjnej, polegającej na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji. Umowy zawierane na wyłączność bądź oferty podłączenia do sieci znacznie odbiegające od rzeczywistych kosztów sprawiają bowiem, że zaistnienie na rynku konkurencji staje się niemożliwe.

Działająca na obszarze SN Poznań Netia Telekom Telemedia S.A., jeszcze w 2000r. przystąpiła do zawierania umów z mieszkańcami Biedruska. Większość kontraktów podpisano w lipcu, czyli w okresie, w którym TP S. A. dokonywała podłączeń indywidualnych w oparciu o „Regulamin świadczenia usług telefonicznych o charakterze powszechnym”(opłata przyłączeniowa w wysokości 561,20 zł). Netia Telekom Telemedia S.A. w stosunku do osób podłączonych do sieci telefonicznej, proponowała promocyjną opłatę „podłączenia” za 1 zł. Ze [usunięto] umów podpisywanych od lipca 2000r., [usunięto] zostało przez abonentów anulowanych. Przyczyny anulowania umowy były różne. Netia Telekom Telemedia S.A. nie potrafiła jednak przytoczyć dowodów na okoliczność, iż zmniejszenie zainteresowania świadczeniami przez nią usługami, wynika z niedozwolonych, antykonkurencyjnych działań TP S.A. Co więcej powodem ponad 50% dokonanych rezygnacji abonenta z umowy okazało się przekroczenie przez spółkę terminu realizacji umowy (zestawienie sporządzone przez spółkę).

W świetle art. 8 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej w drodze przeciwdziałania ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Promocyjne oferty podłączenia do sieci są stosowane często i właściwie przez wszystkich operatorów świadczących usługi telekomunikacyjne. O ile działanie takie nie jest np. efektem wewnętrznego subsydiowania wpływami z innych rynków, bądź reklamą prowadzoną w sposób nieuczciwy, jest prawnie dozwoloną formą działania. Trudno uznać, iż preferencyjne warunki umów z abonentami GWŁ stanowiły barierę wejścia na rynek dla Netii. Jak wcześniej wspomniano, spółka rozpoczęła proces zawierania umów abonenckich i zdobyła abonentów, jeszcze przed grupowym przejęciem przez TP S.A. Kwota pobierana przez spółkę była równie atrakcyjna jak opłata, ustalona później przez TP S.A. Nie można więc sformułować zarzutu, iż

TP S.A. zdobyła abonentów kosztem Netii, skoro opłata za którą dokonywała podłączeń była początkowo wielokrotnie wyższa.

Warto podkreślić, że w drodze porozumienia z jednostką wojskową, przejęci zostali tylko ci abonenci, którzy wyrazili zgodę na to przejęcie oraz na podpisanie umów o świadczenie telefonicznych usług powszechnych przez TP S.A.

Od decyzji niniejszej przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego – Sądu Antymonopolowego w Warszawie, za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Poznaniu, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Poznaniu
Edward Stawicki

Otrzymuje:

Pan
Marek Radwański
Powiatowy Rzecznik Konsumentów
ul. Jackowskiego 18/20
60 – 509 Poznań